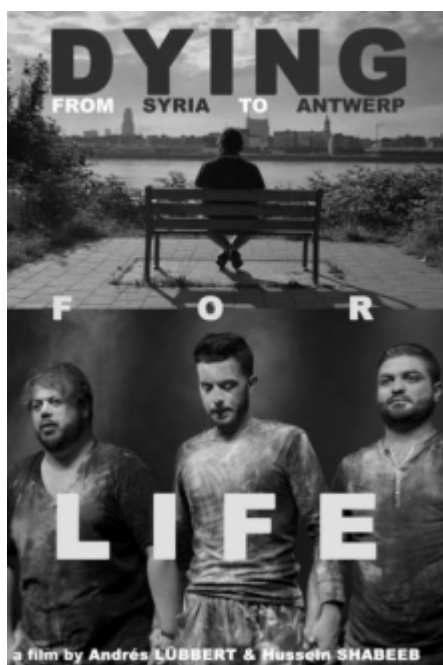

Vluchtelingen, op en naast het podium

20-06-2017 | [Kif Kif Filmblog](#)

'Dying for Life' zegt erg veel over een realiteit die we ons amper kunnen inbeelden. Dat maakt de film een ware must see.

Andrés Lübbert is een hardwerkende filmmaker. Drie maanden na de release van zijn confronterende [El Color del Camaleón](#), heeft hij al een nieuwe film klaar, deze keer gemaakt samen met de Irakese filmmaker Hussein Shabeeb. Er zijn gelijkenissen tussen beide films: we volgen ook deze keer mensen die onvrijwillig hun thuisland hebben moeten verlaten. Maar de verschillen zouden ook niet groter kunnen zijn: terwijl *El Color del Camaleón* over het verleden gaat, gaat het in *Dying for Life* over de hedendaagse vluchteling en in plaats van het dictatoriale Chili, ontvluchten Osama en Dara de oorlog in Syrië.

Osama Abo Amro is een gepassioneerde theatermaker, al doet hij dat niet op professionele basis. Dara Shekhi is een niet-professionele acteur. Samen werken ze aan *Dying for Life*, een theatervoorstelling die tot stand is gekomen met de steun van [kunstZ](#). Deze documentaire is daar geen *making-of* van, maar het maken van het theaterstuk vormt de rode draad om hun leefwereld te laten zien.

Osama is getrouwd en heeft een zontje. Af en toe communiceert hij met zijn gezin, die in Soedan verblijft. De frustratie aan beide kanten van de lijn is voelbaar. Osama heeft de Balkanroute gebruikt toen die nog een optie was. Vandaag is hij in België en zoekt hij een manier om zijn vrouw en zoon naar België over te brengen.

"Why did my country commit suicide?" vraagt Dara, die ook onlangs is gevlucht uit Aleppo. Zijn Engels is veel beter dan dat van Osama en hij kan zich ook goed in het Nederlands uitdrukken, maar dat blijkt al snel onvoldoende om aan een job te geraken. Hij moet nog een paar jaar biochemie studeren in Leuven om een diploma te halen.

Aanvankelijk woonachtig in een asielcentrum in Kapellen, speelt hun actief leven zich grotendeels af in Antwerpen. Samen met nog een aantal acteurs die ook gevlucht zijn, brengen ze met hun stuk "een boodschap van de mannen en vrouwen uit Syrië, levend of dood". Eigenlijk het verhaal van de oorlog...

Dying for Life - de film - reconstrueert het verleden, de frustraties, angsten, trauma's en ambities van een groep vluchtelingen op een poëtische manier. Het is een minder expliciete reconstructie van hun realiteit: Lübbert en Shabeeb rekenen op de verhalende kracht van de juiste sfeerschepping, op (niet-professioneel) theater als vervangmiddel voor taal. Ze wisselen luchtige passages af met loodzware getuigenissen en confronteren ons met onze houding tegenover vluchtelingen. Ze maken zichtbaar hoe belangrijk het is om je in te zetten voor iets dat je zinvol vindt. Tegelijkertijd tonen ze ook de ambiguïteit van een bezigheid die hen geen millimeter dichter brengt bij hun echte noden: familie, zekerheid, een verblijfsvergunning...

De makers ontwikkelen een nauwe band met de mensen die ze volgen. De film registreert dus niet alleen de uitdagingen van de vluchteling/theatermaker, maar ook, gewoon, de mensen, de vriendschap. Ondanks de

tragische omstandigheden, wordt het soms grappig. *Dying for Life* zegt erg veel over een realiteit die we ons amper kunnen inbeelden. Dat maakt de film een ware *must see*. Zeker op 20 juni, Wereldvluchtelingendag.

Dying for life, een film van Andrés Lübbert en Hussein Shabeeb.

Op 20.06 (Wereldvluchtelingendag) om 20u @ Cinema Sphinx, Gent.

Op 21.06 om 19u45 @ Cinema Aventure, Brussel.

Op 22.06 om 19u30 @ Cinema Cartoon's, Antwerpen.

Op 23.06 om 20u en op 26.06 om 17u30 @ Cinema ZED Vesalius, Leuven.

Telkens met aansluitend Q&A regisseurs en protagonist(en) (behalve op 26.06).

Dying for life (teaser documentary)

Lees meer filmnews en recensies op

<http://www.kifkif.be/cult/vluchtelingen-op-en-naast-het-podium>